

[Socialministeren]

rådighedsbeløbets størrelse er alene et mellemværende mellem staten og kommunerne.

Jeg vil i første omgang følge udviklingen og gennem stikprøveundersøgelser, så snart kommunernes praksis er fastlagt, se på, hvilken forhøjelse af rådighedsbeløbet der er grundlag for, og om der eventuelt er behov for yderligere vejledning til kommunerne.

Til andre end pensionister kan der som hidtil ydes hjælp efter bistandslovens § 46, stk. 1, til bl.a. medicinudgifter, hvis man ikke selv har midler til at afholde udgiften. Desuden kan den persongruppe, der er omfattet af bistandslovens § 48, få hjælp til medicin, der er nødvendig i forbindelse med handicappet eller lidelsen. Hjælpen ydes til dækning af den del af medicinudgiften, der ikke betales af sygesikringen som generelt eller individuelt tilskud. Bagatelgrænsen på 2.400 kr. årligt for merudgifter ved forsørgelsen omfatter ikke børn med vidtgående handicap eller en kronisk lidelse og selvfølgelig heller ikke, hvis familien ikke har midler til at afholde merudgiften ved forsørgelsen af et handicappet barn.

Endelig skal jeg nævne, at hvis en læge anser det for vigtigt at gennemføre en behandling med et bestemt lægemiddel, som der ikke er generelt tilskud til efter sygesikringsloven, så kan der ydes tilskud i de enkelte tilfælde efter ansøgning til sundhedsstyrelsen. Tilskuddet udgør i disse tilfælde 50 eller 75 pct. af udgiften. Denne bestemmelse vil især have betydning for gruppen kronisk syge.

Jeg finder, at de gældende ordninger i tilstrækkeligt omfang sikrer de grupper, der har særligt behov for kompensation, såvel pensionister som kronisk syge og mindrebedemlede. Jeg kan slet ikke se, at der skulle være tale om de uheldige konsekvenser, som det fra visse sider hævdes at den skete omlægning har.

Forhandling

Agerschou (SF):

Der er faktisk ingen af de to ministre, der i deres indlæg har omtalt de problemer, vi har angivet i begrundelsen for forespørgslen.

Det, der er sket ved den pludselige beslutning, indenrigsministeren har taget, og som trådte i kraft den 23. marts, er, at de syge

skal betale noget mere for at være syge; det er der ingen tvivl om.

Indenrigsministeren har bl.a. brugt som argument, at det er ret minimale beløb, det drejer sig om, og det fortsætter indenrigsministeren med ved denne lejlighed. Nu kan vi jo sige, at ved vurderingen af, om det er ret minimale beløb, kommer det meget an på, hvilket økonomisk udgangspunkt man selv har. Hvis man selv har et godt levestandard, hvad f.eks. en minister har, så er det klart, at de beløb, ministeren snakker om, ikke er særlig betydningsfulde. Men hvis man har et levestandard, som mange af dem, vi snakker om her, har, så kan det være ret betydningsfulde beløb.

Indenrigsministeren taler i sit indlæg om merudgifter på 20-30 kr. om måneden, og jeg vil gerne ved denne lejlighed spørge indenrigsministeren, om de oplysninger, vi har fået, er korrekte, nemlig at det for visse grupper af hjertepatienter vil betyde en merudgift på 160-175 kr. om måneden, og at det for visse patienter med Parkinsons syge vil betyde en merudgift på omkring 300 kr. om måneden. Jeg synes, at disse beløb er ret voldsomme, og de må af de pågældende patienter føles som et slag i ansigtet oven i en alvorlig sygdom.

Når ministeren i sit indlæg snakker om overforbrug, synes jeg også, at det virker ret voldsomt i forhold til de grupper, jeg taler om, og som har et vedvarende behov for medicin for at kunne eksistere i hverdagen. Jeg synes, det er noget nedladende af indenrigsministeren at omtale de grupper på den måde.

Da beslutningen blev taget, argumenterede indenrigsministeren med, at der skulle spares på lægehonorarerne. Det har vi principielt ikke noget imod, det vil jeg gerne sige med det samme. Men da vi fik opdelingen af, hvor besparelserne egentlig ramte, så viste det sig klart, at nok blev lægehonorarerne ramt, men langt den største del af besparelserne gik ud over de mennesker, der er syge, og som er nødt til at tage de omtalte præparater.

Så bliver det hævdet, at der specielt bliver taget hensyn til pensionister og folk med små indtægter. Det apparat, man nu stiller på benene, er et utrolig kompliceret apparat. Socialministeren gennemgik en del af det. Pensionisterne, som hidtil nærmest automa-